

skulde altsaa være Socialismens Maal, det, som en Hr. „Hansen“ i et kapitalistisk Blad for nogle Aar siden stadig sagde var Arbejdernes Ideal, nemlig intet Arbejde mellem Maaltiderne — ja, den højtærede Indenrigsminister hviskede det til Landbrugsministeren, inden jeg endnu fik sagt det, saa nu bliver der ikke en Gang Mulighed for den Aandrigheid i Replikken; jeg har afværget den. Nej, dette er en af disse gamle græske Syllogismer; det var den Slags, som Erasmus Montanus benyttede sig af, naar han forvandlede sin Moder til en Sten og Degnen til en Hane. Det er dette banale Tørvebevis, om Hesten kan trække Tørvelæsset; saa siger man: Kan den trække det Læs, kan den trække en Tørv til. Man bliver ved at lægge paa, til den ikke kan trække det mere, og saa siger man: Nu maa vi læsse Tørv af, og saa tager man en Tørv af, og saa siger man: Den kan ikke trække Læsset. Saa tager man igen en Tørv af, og saa kan den heller ikke trække Læsset, og saadan bliver man ved, indtil der ingen Tørv er paa Vognen. Nej, der er et vist naturligt Grænsespunkt, hvad saa end Erasmus Montanus siger om den Ting, der er et vist naturligt Ligevægtspunkt, hvor hele Udviklingen og Teknikken, hvor de sociale og kulturelle Forhold byder Udviklingen at standse i alt Fald en Tid, og det er nu Verden over 8 Timers Dagen, den 8 Timers Dag, som — det gjorde det ærede Medlem Hr. Rode saa fuldkommen rigtigt opmærksom paa — Versaillesstraktaten tilsikrede alle Jordens Arbejdere, alle Arbejdere i civiliserede Stater — det ærede Medlem Hr. Rode læste Ordene op. Den Versaillesstraktat, som tilsikrede Danmark Sønderjylland, tilsikrede ogsaa Arbejderne i alle civiliserede Lande 8 Timers Dagen. Vær lidt forsigtig, højtærede Landbrugsminister, med at pille ved den Traktat; den har dog ogsaa noget godt i sig, de to Ting er i alt Fald gode Punkter. 8 Timers Dagen har udviklet sig jævnt og organisk. Gamle Filosofer pegede allerede paa denne naturlige Tredeling af Døgnet, og alle Erfaringer har bekræftet, at den er naturlig, naar det er virkelig anstrengende, ensformigt Arbejde, der er Tale om. Der er allerede peget paa, hvordan Arbejderne benytter deres Frihed til at gaa i Kolonihaver og til meget andet; de driver saamænd ikke Resten af Dagen hen. Men hvorfor har man nu i næsten alle Lande, i Tyskland, Frankrig, England og Amerika, ja alle Vegne, rejst et Angreb mod 8 Timers Dagen netop i dette Øjeblik? Stinnes nede i Tyskland, Storkapitalismens, Manchesterkapitalismens

Talsmand, vil have visse Statsbedrifter igen gjort til private Funktioner og derved stille det erhvervende, det arbejdende Samfund under Kapitalismens Formynderskab. Lad der være Fejl ved Statsdrift, saa længe vi har den nuværende Stat. Den trænger i høj Grad til Omorganisation, til at gøres langt smidigere; det er der meget at sige om, det skal jeg ikke komme ind paa. Socialisme er ikke det samme som Statsdrift; det har vi tidt nok sagt, hvor lidet man end vil forstaa det. Men Stinnes vil have enhver Samfundsfunktion ophævet, vil have alt igen ind under Privatkapitalens uindskrænkede Herredømme og 8 Timers Dagen forandret til 10 Timers Dagen. Og de Bestræbelser, der udfoldes af den højtærede Landbrugsminister, som virkelig vovede at slaa danske Fagorganisationer sammen med Højfinansens, er kun et Led i Højfinansens og den internationale Storkapitals organiserede Felttog mod Arbejderne, mod Socialdemokratiet, slet ikke andet. Den højtærede Landbrugsminister er Stinnes' Aandsfælle og Vaabenbroder. Hvorfor vil de Herrer Stinnes og Madsen-Mygdal og Kapitalisterne og Storagrarerne i Forening i alle Lande slaa 8 Timers Dagen ned? Det er saamænd ikke i første Linie, fordi der kan naas saa meget ved at lægge en eller to Timer til, som dog skal betales med ekstra Betaling, selv om man naturligvis helst vilde være fri for det; det mener man dog ikke helt at kunne komme udenom. Nej, det er, fordi 8 Timers Dagen er den første, store, haandgribelige, øjensynlige og kulturbærende Frugt af den moderne socialdemokratiske Arbejderbevægelse gennem et Par Menneskealdrer. Den er jo Pantet paa, at vi kan komme længere, Varselet om, at vi vil komme længere. Den er et Kulturgode, som Arbejderne har tilerobret sig gennem Menneskealdres slidfulde, opofrende Kamp. Denne Frugt skal berøves dem nu, da de endelig vandt den. Jeg husker, at Grundtvig sagde om dem, der tog den frie Forfatning tilbage i 1866, at de mindede ham om et Ord, han kendte fra Barndommen: at Gentagerne, det vil sige de Folk, der tog Gaver tilbage, som de havde givet, fik sorte Børn. Jeg forsikrer den højtærede Landbrugsminister, at hvis det kapitalistiske Samfund tager den — man kan ikke sige Gave, men — Kulturerhvervelse, som Arbejderne selv har tilvundet sig i 8 Timers Dagen, saa avles der sorte Børn; saa kan de Herrer faa Syndikalisme, Bolschevisme, saa kan de faa uorganiserede og planløse Arbejderstrejker og faa Landbrugseksporten ødelagt. De kan rent politisk gnide sig i